

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **I. K.**, zastoupená Mgr. Janem Mrázkem, advokátem se sídlem Žerotínova 37, 130 00 Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2006, č. j. OAM-9/LE-C09-K01-2006, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 7. 2007, č. j. 29 Az 55/2006 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Jana Mrázka **se určuje** částkou 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9. 10. 2006 neudělil žalovaný žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (zákon o azylu).

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 16. 10. 2006. Krajský soud svým rozsudkem ze dne 2. 7. 2007 žalobu zamítl.

Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, v jejímž doplnění uvedla, že se neztotožňuje s názorem soudu, že by její problémy byly ryze soukromého rázu, neboť je u ní dána obava o její život či zdraví v případě návratu na Ukrajinu. Tato obava plyne z jejího postavení svědka v kriminálních aktivitách ukrajinské mafie. Do tohoto postavení se sice dostala až v ČR, ovšem na Ukrajině nejsou státní orgány ji poskytnout ochranu svědka, neboť takovýto program v podstatě neexistuje. Obava z návratu za této situace u stěžovatelky vyvolala i psychologické problémy, k jejichž zmírnění došlo až po péči lékařů. Všechny tyto skutečnosti byly žalovanému a soudu známy, přesto k nim nebylo dostatečně přihlédnuto. Stěžovatelka má za to, že spadá pod režim § 14a – doplňková ochrana. Žalovaný taktéž hodnověrně neproověřil vztah mezi státními orgány Ukrajiny a organizovaným zločinem zvaným Ukrajinská mafie, tedy prorůstání této mafie do struktur státu prostřednictvím korupce a bezvýznamné výsledky boje s organizovaným zločinem. Žalovaný tedy neprošetřil dostatečně, zda-li stěžovatelčina obava o život a lidské zacházení v případě návratu na Ukrajinu

neplyne z neschopnosti (nechtěnosti) ukrajinské státní moci poskytnout ochranu takto ohroženým lidem. Žalovaný i soud si ze spisového materiálu vybraly jen soukromou stránku věci. Ani správní orgán ani soud nevycházely při svém rozhodování z objektivních zpráv o ochraně osob ohrožených organizovaným zločinem na Ukrajině a o ochotě státních orgánů tuto situaci řešit. Dále má stěžovatelka za to, že se soud ve svém rozhodnutí nevypořádal se všemi body žaloby, zejména s vytknutím procesních vad řízení před správním orgánem.

Závěrem stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a navrhla, aby Nejvyšší správní soud předmětné rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Dalším podáním zaslala stěžovatelka kasačnímu soudu lékařskou zprávu, podle níž je dlouhodobě plačtivá, depresivní, trpí poruchami spánku a koncentrace. Stav je nyní poměrně dobře kompenzován, přetrvává však zhoršená frustrační tolerance, jakákoli výraznější zátěž může stav zhoršit.

Kasační stížnost je nepřijatelná.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda kasační stížnost ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a zda je tedy možno ji považovat za přijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Námitkou údajných problémů se soukromými osobami (mafí) ve státu původu se Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval např. v rozsudku ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003 - 60, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 6. 4. 2005, č. j. 143/2004 - 41, www.nssoud.cz. Tam uvedené závěry lze na stěžovatelku vztáhnout tím spíše, že její údajné problémy s těmito strukturami vznikly až na základě jejího nelegálního pobytu v ČR. Ke zdravotnímu stavu stěžovatelky lze podotknout, že se jím žalovaný se svým rozhodnutím podrobně a dostatečně zabýval z hlediska možnosti přiznání humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, přičemž k mezím soudního přezkumu správního uvážení o přiznání či nepřiznání humanitárního azylu se zdejší soud vyjádřil v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, www.nssoud.cz, nebo ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, www.nssoud.cz. Rovněž zjišťováním skutkového stavu a objektivností zpráv o zemi původu týkajících se ukrajinské mafie se zdejší soud dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 4. 2. 2004, č. j. 2 Azs 85/2003 - 74, www.nssoud.cz. Uznat nelze ani námitku stěžovatelky, že se krajský soud nevypořádal se všemi body žaloby. Jednak stěžovatelka neuvádí, kterými konkrétními procesními vadami řízení před žalovaným se krajský soud nezabýval, jednak byla procesní pochybení žalovaného zmíněna stěžovatelkou v žalobě pouze v obecné rovině bez skutkových okolností. Takovou námitku však nelze považovat za žalobní bod, k němuž by bylo třeba se vyjadřovat, jak již Nejvyšší správní soud judikoval např. v rozsudku ze dne 27. 10. 2004, č. j. 4 Azs 149/2004 - 52, publikovaným pod č. 488/2005 Sb. NSS. Námitky, jež stěžovatelka učinila předmětem sporu, byly tedy v judikatuře zdejšího soudu opakovaně řešeny s tímž výsledkem a krajský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitky, které stěžovatelka vznesla v kasační stížnosti. Kasační stížnost

tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl. Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany má odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 3 zákona o azylu).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Zástupci, který byl stěžovatelce ustanoven soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud proto přiznal ustanovenému zástupci v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 4200 Kč za dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění kasační stížnosti [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a 600 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojených [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Celkem tedy zástupci náleží 4800 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu